

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas III. Ab anno 229. ad 230.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

DECAS III.

✽ Ab anno 229. ad 230. ✽

✽(221.) ✽ **Z**ephyrinus Papa diem extr
222.) ✽ **Z**imum claudit, Calisto in Sed
Petri succedente.

Heliogabalus Deum suum Romam de
portari jubet.

Lapis is erat, sub quo à Phœnicibus sol col
batur, hunc præ cæteris Diis Romæ tot sac
ficiis coluit, ut ejus templum laniena vid
retur: cui etiam uxorem dedit Palladem Ilio
latam, postea Uraniam Venerem Carthagin
sem, pro qua dotanda voluit ab omnibus gen
bus contribui: Conatus etiam tum Judæor
tum Christianorum, & omnium quæqua genti
Religionem transferre ad cultum sui Elagabali.

Post nuptias suo Elagabalo celebrato
duxit etiam ipse uxorem Corneliam Pau
lam & mox eâ iterum repudiatâ, duxit
Vestalem Virginem, ut Sacerdos Imper
tor nuberet virgini quoque Sacerdoti.

✽(223.) ✽ Heliogabalus Alexandr
Mammææ filium ac suum consobrinum ad
optat. eodemque die, quo Cæsarem creat
inaudito exemplo simul Augusti & Patri
Patris appellationem, & Pontificatum M
xim

ximum, Tribunitiam potestatem, & consulare Imperium a Senatu impertire jubet, & ut sibi similem moribus efformaret, omnibus probis & eruditis, quibus Mammæa honestissima mater filium educandum tradiderat, vel exilio mulctatis, aut ferro sublatis, pessimos quosvis informatores ei constituit. Omnia scelera Heliogabali quæ Lampridius enarrat, prudentius est tacere propter honestatem publicam, quâ memorare. Fecit omnia quæ Neronem, Domitianum & Commodum absolverent, ut in hunc impurissimum ganeonem, trium nequissimorum hominum flagitia confluisse viderentur.

✽(224.)✽ Ad ultimum nequitia devenit Heliogabalus: nupsit enim Hieraclicidam Mauro & aurigæ, cujus ipse Reginam ac dominam se dici voluit. Superinduxit insuper Zoticum athletam quendam lacertosum, cui in omnibus, ad extremum usque Imperij Romani dedecus obtemperavit. Unde Senatui, populo Romano & militibus factus execrabilis occisus est unâ cum matre æquè impurissima, & corpus ejus in viam projectum & demum in Tiberim demersum est, ex quo ipse *Tractitius* & *Tiberinus* meruit appellari, quem etiam præter alia scelera pueros Magiæ causâ occidere solitum fuisse tradit Dio.

E

Sub-

Sublato Heliogabalo Alexander
tum, Senatûs, ac totius populi confens
Imperator acclamatur.

Alexander propensus in Christianam Re-
gionem inter alios Deos quos coluit in suo La-
rio, etiam Abrahami Patriarchæ, ac Chri-
imaginem cultu aliquali coluit, neque passus
à quopiam Christianos lædi. Sententiam illam
quod tibi non vis fieri alteri ne fecerit
adeo dilexit, & observare studuit, ut in Pal-
& publicis operibus perscribi juberet. Cui
aliquando Christiani deferrentur quod loco
aliquem publicum occupassent, ubi popinae
prostabant, respondit Imperator, melius
ut quomocunque illic Deus coleretur
quam ut popinariis locus ille dederetur.
Sed & Judæorum fautor fuit, ut in derisionem
eretur Syrus Archi-Synagogus. Quo
inter alia privilegia permisit iterum ut in
lestina habitarent, & præfectum illic loco
sui haberent.

✠(225.)✠ Alexander Mammæus
pius Magistratibus ejectis, quos putavit
optimos, præficit publicis negotiis, quos
inter, in consiliarios suos elegit Fabium
binum, Domitium Ulpianum, Ælium
Gordianum, Julium Paulum, aliosque
rissimos viros.

Julius Ulpianus infensissimus Christi

nis cuncta Principum scripta aduersus eos collegit, ut se jure in eos agere demonstraret. Unde mirum non est, si sub Alexandro multi martyrium subiverint: Quamvis enim persecutionem ipse non moveret, consiliariis, tamen, quibus ipse fidebat, facile erat nomine & auctoritate Imperatoris, quos ipsi pro sua nocendi libidine vellent, exagitare & occidere. Cæterum Ulpianus Deo ulciscente haud serò scelerum pœnas dedit, noctu, ut Dio refert, à Prætorianis occisus.

✽(226.)✽ Calistus Papa, post longam fameur, ac sæpè repetita verbera, è domo in qua servabatur, præcipitatus martyrium consummat: succedit eidem Urbanus.

Favet Christianus Imperator, Mammeæ sanctæ Matris filius, sed iudices variis prætextibus coram Cæsare cædes Christianorum celant: Inter occisos præcipui fuere præter Calistum Palmatius Consularis, cum uxore & filiis, aliisque quadraginta duobus ex domo sua, Simplicius Senator cum uxore, & sexaginta octo de familia sua, itemque Felix cum uxore Blanda, quorum etiam capita ad terrorem Christianorum per diversas urbis plateas suspensa fuerunt. Passus item Calipodius Presbyter.

Circa hæc tempora constituta à Christianis varia Cœmeteria Romæ extrabem, pro sepeliendis martyribus.

Dicta sunt Cœmeteria quasi dormitoria, quia fides docet resurrectionem mortuorum, quorum excitandi sunt, qui interim in Domino dormiunt. Erant autem Cœmeteria illa non tantum pro sepulturis, sed etiam pro Synaxi Christianorum occultè in cryptis subterraneis frequentanda.

✽(227.228.)✽ Alexander totus est libidine ex urbe profliganda. Male tam agit revocando in urbem mathematicos genethliacos ab aliis Imperatoribus expulsos.

Patitur Romæ, sub alio prætextu, que Religionis, Sancta Martina cum septemdecim militibus (qui erant ministri carnis næ Sanctorum) a Martina conversis.

✽(229.)✽ Hippolytus scriptor Doctor Catholicus celeberrimus Episcopus Portuensis manibus pedibusque cecidit in altam foveam aquis plenam precipitatus, jussu Ulpiani Præfecti Prætorum cum multis aliis martyrium consummavit. Fuisse virum magnæ existimationis testatur statua, quæ ejus memoriæ tunc dedicata fuit, & non pridem ex ruderibus effossa, & nunc visitur in Bibliotheca Vaticana.

✽(230.)✽ Origenes in Græciam per Palæstinam iter faciens Cæsareæ ordinatur sacerdos: Quod ægrè ferens Demetrius Alexandrinus Episcopus Ordinatores ejus Theoclistum Cæsariensem & Alexandrum Hierosolymitanum Episcopum per litteras arguit, quod eum ordinassent, erat autem hujus indignationis duplex causa, primò quòd hominem alterius Ecclesiæ Episcopi Palæstinæ, & quidem hominem à seipso castratum ordinassent.

SECTA VALESIORUM SIVE EUNUCHORUM.

Error Origenis transit in apertam heresim, prodiit enim impia secta Valesiorum à Valesio Arabe, eademq; Eunuchorum, dicta, quæ omnes quos reciperet, ad seipsos castrandos adigebat, & si id facere detrectassent, alii eos vinculis alligatos exsecabant, ad litteram implere volentes, quod Christus docuit de Eunuchis qui se ipsos castrarent propter Regnum cœlorum. Matth. 19.

✽(Anno 231.232.)✽ Exagitur à Demetrio Episcopo Alexandrino Origenes ob errores in scriptis repertos, propter quos excommunicatur à eodem Demetrio, reliquis Episcopis excommunicationem approbantibus; unde Origenes vicissim scripsit Epistolas, quibus Demetri-

um & Orientis Episcopos laceravit, conquestus est, libros non esse suos, sed aliis corruptos & immerito damnatos. At verò quia retractationem errorum non suscepit, ostendit se vel maximum esse.

✽(233.)✽ S. Urbanus pro Christo pite plectitur, postquam multa sacra ex auro argentoque confecisset: bonorum Ecclesiæ custos egregius, quæ sapientia appellare consueverat, *Fidelium vota, & pauperum patrimonia*: quæ verba in Jus Canonicum translata sunt.

Successit ei Pontianus Romanus hæc bonorum ejus & pietatis.

Origenes Alexandria fugit Cæsaream Hexapla in lucem edit; Qui antea tantum tetrapla composuerat quibus sacram Scripturam complexus erat.

Sunt autem tetrapla dicta volumina Scripturæ sacræ: in quorum paginis tantum quatuor columnæ distinguebantur. Prima septuaginta interpretum, secunda translatio Aquilæ, Tertiâ Symmachi, quarta Theodotionis. Hexaplis additus textus Hebraicus Hebraicis itemque Græcis characteribus scriptus. Atque in hunc modum aucta cum tempore bibliæ distinctis columnis, in quibusque paginis, ita ut octo essent distinctiones, dictaque sunt octopla.

Gregorius Magnus cognomento Thav-
maturgus, tunc temporis dictus adhuc
Theodorus cum fratre suo Athenodoro,
ambo Alexandria in Palæstinam proficif-
cuntur, & ibidem facti auditores Origenis.

Ibi egregium facinus, & sanctitatis suæ
specimen Gregorius exhibuit. Cùm
aliquando unà cum viris doctis & gravibus
de quadam quæstione Philosophica ex
more disputaret, immiffa; ab æmulis lu-
xuriosis meretricula, mercedem turpitu-
dinis, cum eo comiffæ, impudenti impor-
tunitate peteret, ipse nihil turbatus,
nihilque innocentiam suam contestatus,
sedatâ voce conversus ad quendam fami-
liarem, jussit numerâre illi pecuniam, ne
diutius importunitate suâ disputationem
turbaret, quod ubi factum est, confestim
misera scœmina in ipso cœtu illo maligno
spiritu correpta, non prius à dirissima ve-
xatione dæmonis liberata est, quàm pius
& pudicus adolescens Gregorius preces
pro ea ad Deum fudit. Ibidem S. Grego-
rius divinitus accepit regulam fidei, circa
mysterium SS. Trinitatis, à Beatissima Vir-
gine quæ cum S. Joanne Evangelista ei
apparuit.

✽(234.)✽ Non tantum Origenes Cæ-
sareæ sed etiam Ammonius Christianus

itidem Philosophus magni nominis publice Alexandriæ proficitur Philosophiam multis gentilibus avidè eum audientibus quæ specialis fuit providentia Dei, ut Evangelii magnum profectum & incrementum hac viâ multi gentiles ac præcipuè Platonicæ manuducerentur ad fidem amplectendam, fierentque discipuli Christianæ humilitatis, qui se orbis magistro jactabant.

✽(235.236.)✽ Alexander Imperator Persas bello aggreditur, & boni Ducis a militis functus officio insignem victoriam refert, ita ut 300. turritos Elephantos ceperit ducentis interfectis. Mille quingentos currus falcatos disjecit, & secum ducentos abduxit: centum viginti millia equitum fudit: Cataphractarios decies mille concidit. Persarum plura millia in servitutem secum pertraxit & spoliatum exercitum ingenti triumpho Romanam reduxit.

Eodem tempore Pontianus Pontifex cum Philippo suo Presbytero Imperatoris jussu in Sardiniam relegatus est, haud dubiè falsò delatus alicujus calumniæ in Imperatorem prolatae, cum certum habeatur ex scriptoribus Ethnicis Alexandrum in Christianos non malè affectum fuisse.

✽(237.)✽ Alexander scurræ unius barbari manu occiditur, qui commilitones suos ad necem Imperatoris invitârat. Cum Alexandro quoque occisa est Mamea mater, ob avaritiam à plerisque credita mortis ejus causa. Vir Alexander erat quem nemo odisset, nisi pessimus.

Succedit Alexandro, Julius Maximinus, Gotho Patre natus & Alanâ matre. Magnitudine propè gygas, robore Hercules, edacitate Milo, crudelitate Cyclops, Busiris, Sciro, Phalaris. Invasit Imperium, & ab exercitu Augustus renunciatus, antequam Senator esset, omnibus, ac præcipuè bonis metuendus.

Acerbam Maximinus persecutionem concitavit adversus Ecclesiam, quæ sexta dicitur, omnibus præsertim Præsulibus & Clericis horrida: Cui fovendæ præfectos adhibuit naturâ ferocissimos, & Romæ nominatim Sabinum & Vitalianum. Tam sæva hæc fuit persecutio, ut sine judicio, sine accusatione, sine delatore, sine defensione, sine delectu, exquisitissimis ac dirissimis suppliciis fideles interficerentur.

Initium crudelitatis sumpum est in capite Ecclesiæ PONTIANO, qui cùm in Sardiniam Alexandri jussu relegatus esset, mox jubente Maximino ibidem fustibus verberatus

E 5

ratus

ratus martyrium consummavit. Suffo-
ctus est in ejus locum Anterus natione
Græcus.

✠(238.239.240.)✠ ANTERUS vix oc-
cupatâ per unum mensem sede, martyrio
tollitur, & sedem ac mortis expectationem
relinquit FABIANO.

Dum furit infano furore Maximinus
exercitus, qui erat in Africâ, coortâ fedu-
tione, M. ANTONIUM sive ANTONINUM
Gordianum virum octogenarium & repu-
gnantem purpurâ circumdat, ac cum filio
Imperatorem dicit in oppido Tisdro; qui
inde in Africam deductus, Imperium ad-
ministrare cœpit, Senatu Romano assen-
tiente, cujus etiam instinctu, mox Roma-
ni deficientes Præfectos urbis Sabinum &
Vitalianum enecant; quo audito Maxi-
mus instar belluæ desæviit, eruisseq; ocu-
los filio, nisi maturè sese subduxisset, qui
is amore, patris maturè Romam accedere
recusavit. Unde malum hoc ortum esse
infanus pater suspicabatur, quod ipse sua
crudelitate accersiverat.

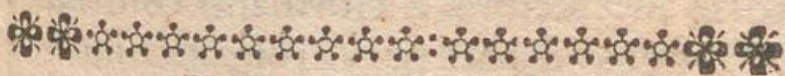
Confligentibus, Populo Romano, qui cum
Gordianis duobus, Patre, ac filio faciebant,
cum militibus Prætorianis, qui à Maxi-
mino stabant, magna utrimque cædes facta
est, ambobus etiam Gordianis (agente
con-

contra eos Capelliano Mauritaniæ præfe-
cto) extinctis.

A Senatu delecti sunt ad rempublicam
contra Maximinum tuendam viginti viri,
ex quibus Clodius Pupienus, & Balbinus
Augusti acclamati sunt, & ab iisdem Gor-
dianus Senioris Gordiani nepos, puer ad-
huc in Cæsarem cooptatus est, missique in
universas provincias legati, qui eas ad de-
fectionem à Maximino sollicitarent.

Anno igitur Christi 240. Maximinus ex
Germania in Italiam adversus novos Im-
peratores, & Senatum præliaturus, Alpi-
bus superatis, cum Aquileiam obsidione
tentat, à propriis militibus ejus sævitiam
exosis, una cum filio obtruncatur, & ab-
scissa eorum capita Roman transmittun-
tur, corpora verò in profluentem projij-
ciuntur.

Sed & paulò post ægrè ferentes milites
parere Pupieno, & Balbino, ambos ludi-
briis affectos miserrimè occiderunt, ac
Gordianum jam antea creatum Cæsarem,
Augustum acclamârunt.

DECAS V.

✽ Ab anno 240. ad 250. ✽

✽(241. PAX Ecclesiæ refulget, quâ Præ-
242.)✽ sules bene usi, Christianam re-
E 6 ligio-